

MESİH TALEBESİ İÇİN

**BOYUNDURUĞA
ÇAĞRI**

TALEBELİK

REV.DR. TURGAY ÜÇAL

İÇİNDEKİLER

BOYUNDURUĞA ÇAĞRI – 1

I)TALEBELİK NEDİR?(5 – 11)

- 1-Manaya Talebelik Taklit Edebilme Sanatıdır.
- 2-Manaya Talebelik İçrek Bir Eğitim Halkasına Dahil Olabilmektir
- 3-Manaya Talebelik talebe-Hoca İlişisini Yaşam Düzeyine İndirgemektir.
- 4-Manaya Talebelik Adanmışlığı Günlük Hayatın İçinde Açabilmektir.
- 5-Manaya Talebelik Mantık Üstü Bir Bağ Kurabilmektir.

BOYUNDURUĞA ÇAĞRI – 2

II)TALEBELİK NASIL HAYAT BULUR?(13 – 19)

- A)Hocaya Tutunmak
 - B)Gruba Tutunmak
 - C)Metne Tutunmak
 - D)Pratiklere Tutunmak
- a)Ezber b)Gelenek c)Taklit d)Yetiştirme

BOYUNDURUĞA ÇAĞRI – 3

III)TALEBELİK HAYATA NASIL ETKİR?(21 – 31)

- a)Talebelik Boyunduruğu
 - b)Talebelik Bedeli
- 1-Talebelikte Bedeli Hesaplamak-Göze Alma
 - 2-Talebelikte Esas Öncelik-Önceliği Bilme
 - 3-Talebelikte Haçı Yüklenmek-Sorumluluğu Yüklenme
 - 4-Talebelikte Manada Yaşamak-Yepyeni Bir Algıda Yaşama

BOYUNDURUĞA ÇAĞRI – 4

IV)TALEBELİK MESAJI(33 – 40)

- 1-Mesih Çağı Farkındalığı-Dönüş
- 2-Mesih Çağını Algı-Göklere Egemenliği
- 3-Mesih Çağına Giriş-Bol Yaşam

BOYUNDURUĞA ÇAĞRI – 5

V)TALEBELİKTE BUYRUK(41 – 51)

- 1-Birbirinizi Sevin-Buyruk
- a)Bütün İhtiyacımız Sevgidir
 - b)Yeni Buyruğu Gönenmek
- 2-Kelami Sevgi-Hareket
 - 3-Sevginin Kaynağı-Mesihe İtaat.

BOYUNDURUĞA ÇAĞRI-1

Ey bütün

yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. Boyunduruğumu yklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alakgnllym. Böylece canlarınız rahata kavuşur. Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir.-Mt.11:28-30

Ama O'nun sözüne uyan kişinin Yaratan'a olan sevgisi gerçekten yetkinleşmiştir. Yaratan'dan olduğumuzu bununla anlarız. "Yaratan'da yaşıyorum" diyen, Mesih'in yürüdüğü yolda yürümelidir.-1.Yuh.2:5-6

Talebe kendi öğretmeninden üstün değildir, ama eğitimini tamamlayan her talebe ğretmeni gibi olacaktır.-Lk.6:40

İTALABELİK NEDİR?

Mesih İsa'nın evrensel çağrısı kendisine talebe olmaya çağrıdır. Mana, yani görünmeyen içselliğin derinliğinde görüneni ve görünenin var oluş nedenini arama, sorma ve açıldığı kadarıyla algılayabilmedir. Böylesi bir içsel yolculukta kişinin tek başına ilerlemesi mümkün değildir. Burada manaya rehber esastır. Bu bağlamda asırlar boyunca bir çok ilahi önder bu rolü üstlenmiş ve hepsi de bu yol çizgisi üzerinde içselliğe talebeliği tamamlayacak olan bir Mesihi işaret edip durmuşlardır. *Yol, gerçek ve yaşam Ben'im" diyen Efendimiz Mesih İsa sonunda mana yolculuğuna Yaratan'a doğru yola çıkan tüm "Işık talebelerini" o engin Mesih seviyesinde bir araya getirmiş ve Mesih seviyesinde sunduğu madde üstünde manaya kurtuluş ile kendisini izlemeyi seçmiş olan bütün talebelerine içsellikte sonsuzluğun kapılarını açmıştır.

Bu bağlamda Tora'yı yani sözel ve yazılı bütün kadim "kollektif bilinçte" oluşan Yaratan öğreti ve rehberliğini tamamlamış ve mana yoluna çıkan "mana talebelerinin" de tamlıkta sonsuza talebe olmalarını sağlamıştır. Bu talebelik var oluşun amacını herkesin kendi içselliğinde kendi algı sınırları içinde keşfedebilmesidir. Bu talebelik Yaratana suret olma algısında, Yaratanda yaratılmış küçük bir yaratancık olarak her tür kaosu ıslah için ışığa kanal olabilmelidir. Bu talebelik Mesihte sonsuzla buluşmuş olan "mana yoluna" çıkma, parçadan bütüne yürümedir. Bu talebelik Adem-Havva seviyesi olarak

adlandırabileceğimiz sadece kişinin kendi çıkarı için alma arzusunu terk ederek, Mesih seviyesi olarak adlandırabileceğimiz karşılıksız verme seviyesine dönüşüp değişmeye baş koyabilmektir.

Bütün bunların ışığında “talebe” talep edendir. Sadece “öğrenci” kelimesinin içerdiği şekliyle bir bilgiyi öğrenen değil, yürekte isteyerek öğrenmeye ve öğrendiğini yaşama indirgemeye aşığıdan yani beden seviyesinden üste, ilahi seviyeye yürek uyandırandır. Bu yürek uyandırılışı aslında herkesin içinde yer alan o “mana hocası” diyebileceğimiz manayı algılayabilecek yürek noktası uyandırılmasıdır. O noktayı uyandırmak için Yaratan Ruh’u yürekleri zaten hep araştırıp durmaktadır. Talep eden kişi, bu uyandırmada kendi benliğinin öncülüğünde yürüdüğünü fark eden kişidir. Talep eden kişi, benlik yolu ya da hep çıkar için alma yolu denilen “acılar yolundan”, Yaratan misali karşılıksız ilkesinde verme yoluna dönüşüme ve değişime yani “mana yoluna” dönmek isteyen kişidir.

Böylesi gönülden “manaya talep” oluşturan gönüllere bir mana rehberinin rehberlik etmesi talebelik kavramını kişiye taşır. Rehberi olmayan mana yolcusu eninde sonunda kendini yeniden acılar yolunda bulacaktır. İşte bu nedenle Mesih İsa kendisini “Yol, gerçek ve yaşam” olarak ortaya koymakta ve görünen yaşamda görünmeyen mabede kahin olacak her bir mana talebesine, görünmeyen baş kahin olarak kendisini sunmaktadır. Elbette dünyada bir çok manaya rehberlik etmiş olan ya da ettiğini ya da edebileceğini

söyleyen rehberler varsa da, kadimden beri kendisine işaret edilmiş ve Mesihlik mertebesinde Tora'nın tamamlayıcısı olarak gösterilmiş, görünmeyen mabede görünmeyen bir başka başkahin yoktur. O nedenle "Manaya Talebelik" yolu ancak Yol'un Oğlu ya da "sahibi" ile yüründüğünde o esas Yaratan'a götüren Yol'dur. Kaldı ki, o Yol ile yollanmak sonunda "yol" ile bütünleşmeyi ve Yaranla birliği getirmektedir.

Kadim yazılar ve sözel anlatımlar doğrultusunda ve özellikle Efendimiz Mesih'in yaşam ve öğretilerini sunduğu dönemin mana kültürünü de göz önünde bulundurarak "Manaya Talebeliği" belli başlıklarla tarif etmemiz mümkündür. Bu tarife göre;

1.Manaya talebelik taklit edebilme sanatıdır.

O'nun sözüne uyan kişinin Yaratan'a olan sevgisi gerçekten yetkinleşmiştir. Yaratanda olduğumuzu bununla anlarız."Yaratan'da yaşıyorum"diyen, Mesih'in yürüdüğü yolda yürümelidir.-1.Yuh.2:5-6

Manaya yani içselliği algıya talebe olmak aslında bir taklit edebilme sanatıdır. Çünkü burada "Mana Talebesi" görünmeyen evrensel mabedin görünmeyen başkahini olan Mesih İsa'yı izleyerek "Evrenin Ulu Mimarı olan Yüceler Yücesine" doğru içsel bir yolculuğa çıkacaktır. Böyle bir yolculukta ancak görünmeyen ama Yaratan Ruh'unun içimizdeki işleyişi ile bize sürekli yol gösteren Mesih'i taklit esastır. Bu taklit etmede hem Efendimiz Mesih'in

öğretişlerini hem de bu öğretişleri kendi yaşamında uygulamalarını hayatımıza indirgemek gibi bir sorumluluk vardır. Ünlü yazar C.S.Lewis “Mere Christianity” isimli kitabında bu durumu şöyle açıklamaktadır: “Her bir Mesih talebesi küçük bir Mesihçiktir. Mesih talebesi olma bundan başka bir şey değildir”.

2.Manaya talebelik içrek bir eğitim halkasına dahil olabilmektir.

İçrek eğitim halkası özellikle Mesih talebesi için manayı içsellikte her kişinin kendi manevi keşfi doğrultusunda açabilmesine zemin hazırlayan bir manevi sohbet, kelam çalışma ve birlikte ibadet halkasıdır. Yalnız bu açabilme yine doğru bir “mana rehberinin” ruhsal önderliğinde mümkündür. Yalnız burada mana rehberinin de Efendimiz Mesih İsa’ya samimi bir talebe olması gerektiği unutulmamalıdır. Manaya rehber olan kişinin tek farkı. bu konuda armağan sahibi olmasıdır. Manaya talebelik bu anlamda böyle bir rehberin dolayısı ile Efendimiz Mesih İsa’nın dizinin dibinde diğer talebeler ile birlikte oturmakla mümkündür. Efendimiz döneminde de bu ve benzeri içrek halkalar hep kurumsallıktan kaçınmış ve halka açık birer içsel çalışma halkası olarak kalmayı tercih etmiştir. Manaya talebelik için olan bu mana çalışma gurubu ya da halkası da günlük ibadetlerle, mana sohbetleri ile, mana yolu deneyimlerinin karşılıklı paylaşımları ile adeta Mesih seviyedeki bol yaşamı bir arada yaşayıp paylaşan bir yaşam halkası olarak mana talebesini manaya talebe yapan bir oluşumdur.

Efendimiz Mesih İsa o günün bu yaygın içsel anlamdaki adeta yüksek okul eğitim-öğretim yöntemini manaya en iyi araç olarak kendi kurtuluş yolunu izleyecek bütün talebelerine yaşamı ile de bunu örnekleyerek sunmuştur.

3.Manaya talebelik talebe-hoca ilişkisini yaşam düzeyine indirgeyebilmektir.

Kadim yazılara bakıldığında gerek dönemin Tora kültürü, gerekse Efendimizin öğretileri doğrultusunda gerekse daha sonra Havarilerin öğretileri doğrultusunda “mana rehberi yani mana hocası talebe ilişkisi” hep günlük yaşamdaki yakın ilişkilerle tarif edilmeye çalışılmıştır. Mesela bu ilişkiler Matta 10:24’te hoca-talebe ilişkisi ya da o döneme göre köle-efendi ya da bu döneme göre memur- amir ilişkisi şeklinde anlatılmaya çalışılmıştır. 2.Tim.1:2’de Pavlus’un talebesi Timoteus’a “oğlum” şeklinde hitap etmesi de bir anlamda “talebe-hoca” ilişkisini “baba ile oğlu arasındaki” ilişki ile tanımlamış olmaktadır. Ayrıca Efesliler 5:23’te irdelenmeye çalışıldığı gibi talebe-hoca ilişkisi Mesih ile kilisesi yani topluluğu arasındaki ilişki adeta bir beden olmuş kadın ve erkek ilişkisi ile de değerlendirilmektedir. Kısacası talebe-hoca ilişkisinde beklenen yaşam içindeki en samimi ve yakın ilişkiler gibi olmasıdır. Dolayısı ile Mesih talebesi ile Efendimiz Mesih ile ilişki elbette böylesine bir yakınlık içinde olmalıdır ki Yaratan’a yürüyüşte Yaratanla bir olabilme hedefine Ruh’un rehberliğinde ulaşılabilsin. Ayrıca böylesi biri yürüyüşte Mesihe talebe ama aynı zamanda esas Hocaya yani Mesih’e

tabi olmaya yol açan rehberlede talebenin ilişkisi aynı yakınlık ve samimiyet içinde olmak durumundadır.

4.Manaya talebelik adanmışlığı günlük hayatın içinde açabilmektir.

Adanmışlık kolay bir işlev değildir. Oysa Mesih döneminde mana hocası ile talebeler arasındaki ilişki tamamen adanmışlık üzerinedir. Talebe öğretmenin dizinin dibindedir. Hayatının içindedir ve aynı şekilde yaşamın her anı manaya talebelik anıdır. Sadakat-bağlılık talebe hocası tarafından gönderilene kadar devam eden bir süreçtir. Bir defasında kadim Tora üstatlarından Rav. Akiva bir keresinde Ben Azzai isimli bir başka Tora üstadına ş“Bir keresinde hocam Rav. Yeşuyu tuvalete kadar izledim ve bu sırada üç şey öğrendim”. der. Bunun üzerine Ben Azzai hemen “Buna nasıl cüret edersin” diye sorar. Rav. Akiva ise bu ifade üzerine “Bu Tora meselesidir ve öğrenmekle emrolunduğumuzu unutma”-b.Berachot 62a. Burada da görüldüğü gibi Efendimiz Mesih İsa'nın kendisine talebeler edindiği dönemin mana talebeliğine bakışı bu şekildedir. Yani samimi ve hakiki bir Mesih talebesine düşen Mesih'in öğretisi ve yaşamına adanmışlığını günlük hayat için açabilmesi, bir başka deyişle Yaratan ışıklarını (istemini) hayatının her bir safhasına taşıyabilmesidir.

5.Manaya talebelik mantık üstü ile bağ kurabilmektir.

Mantık üstü ifadesi her ne kadar biraz algı zorluğu oluşturuyorsada aslında insan aklının sınırları ötesine işaretler. Dolayısı ile bu muhteşem düzey bir anlamda sınırsızlık düzeyidir ve Yaratan'ın Mesihinde ve Ruh'unda o görünmezlik ilkesinde işleyiştir. Bir başka şekilde söylemek gerekirse mantık üstü ile bağ kurabilmek parçayı yani kişiyi bütüne yani Yaratan'a taşımaktır. Bu elbette Mesih İsa'nın, Mesih seviyesinin yürekte işleyişi ve Ruh'un bu işleyişe sürekli rehberlik edişi ile mümkündür. Bu nedenle Yasanın Tekrarı 10:20'de **“Yaratanınız Rabden korkun. O'na kulluk edin. O'na bağlı kalın ve O'nun adıyla ant için”- Yas.Tek.10:20** ifadesi yer almaktadır. Burada bu korku bütünün kapsayıcılığını fark edip görkemlin önünde eğilme anlamındadır. Bu bütün farkındalığında parçayı ait olduğu yere bağlı kılacak bir olgudur. Bu anlamda bağlı kalmak İbranicede “devekut” kelimesi ile ifade bulur. Devekut ise “davak” yani yapışmak, tutunmak, yakın olmak gibi anlamları içeren bir kelimedendir. İlya'nın dediği gibi “tatlı ince ses” aslında bu bağın en güzel ifadesidir. Mesih'te ve Ruh'ta zaten her talebe böylesi bir bağda mana yoluna giriş yapmıştır.

BOYUNDURUĞA ÇAĞRI-2

II.TALEBELİK NASIL HAYAT BULUR?

Talebe talep edendir. Bu anlamda talebe mantık üstü ile bağ kurup form eşitliğinde olandır. Bağ kurmak aslında devedut oluşturmak ya da davak yani tutunma işlevini yerine getirebilmektir. Form eşitliği ise Yaratan karakterini elden geldiğince kişinin kendinde yansıtabilmesidir. Yani bir anlamda Yaratan'a suret olma temelinde Yaratan ışıklarına, istem ve işlevine kanal olabilmektir. Böyle bir talebelik yaşamın kendi doğal akışı için acaba nasıl hayat bulabilecektir? Yani talep eden insan daha çok kendi benliği için alma arzusunda talep etmektedir. Oysa manaya talebe yani Mesih talebesi ise almayı değil Yaratan rızası için Mesih'te ve Ruh'ta vermeyi talep edendir. Mana yolunun talebeliği bu şekildedir. Işık üretmek yani Yaratan istemini yerine getirmek ve her tür kaosu ıslah etmek. Bu iki şey içinde en temel şey Yaratanda yaratılmış yaratancık rolünü Mesih'te ve Ruh'ta üzerine giyinmiş olmak. Tamamen madde ve maddi algılarla çevrilmiş bir ilizyonlar ortamında bütün bunları yaşama indirgemek, talebeliğin yaşamda hayat bulmasını sağlamak elbette kolay değildir. Bunun için a.hoca b.gurup ve c.metin çok büyük önem taşımaktadır.

a.Hocaya tutunmak- Burada hoca aslında mana rehberidir. Yani Mesih'e talebeliği mana talebesine aktarabilecek olan bir "mana rehberi" önemlidir. Yalnız bu kişinin de Mesih talebesi olması esastır. Çünkü bu tür samimi bir Mesih talebesi öncelikle "saran Işık" yani "kutsal Ruh'un" rehberliğinde yürekteki noktayı,

hocayı (Yaratan ışıklarına kişiyi yöneltecek iç istemi) uyandıracak ve kişiyi Mesih’le buluşturup, Mesih’le yepyeni bir yaşama yeniden doğmasına yardımcı olacaktır. Bu anlamda Mesih’e gerçek talebe bir “mana rehberine tutunmak”, mana hocasına tutunmak talebeliğin yaşamda hayat bulması için önemlidir.

b.Gruba tutunmak- Burada grup aslında yazılarda dediği gibi “iki ya da üç Mesih talebesinin bir araya gelmesinde aralarında Mesih’in olacağı” esasına işarettir. Yani mana rehberinin rehberliğinde Mesih seviye farkındalığını yakalayabilen kişi Ruh’un işlevlerini de bu yolla fark edebilecektir. Ve bu sayede içinde uyanan hoca yani “kalpte nokta”, Efendimizin kurtuluşunu gönenmiş ve Ruh’un rehberliğini edinen yürek bu içrekliliği gönenme yolunda ilerleyen diğer talebelerle bir araya gelecek ve dolayısı ile grup aslında esas anlamı ile Yaratana tutunma merkezi olacaktır. Dolayısı ile bu da talebeliğin yaşamda hayat bulması için oldukça önemli bir temeldir.

c.Metine tutunmak- Burada metin aslında Kelam ve esas anlamı ile “kelamın beden almış hali olan” Efendimiz Mesih İsa’ya tutunmaktır. Yazılı ve Sözlü Tora yani “ışık, rehber, nur” Mesih İsa’da tamamlanmıştır. Saran Işık “Kutsal Ruh’ta” yüreklere bu tamlığı Mesih’e aktarmaktadır. Bu bağlamda Mesih İsa “Yol, gerçek ve yaşam Ben’im. Ben’im aracılığım olmadan Baba’ya kimseye gelemez. Beni tanısaydınız, Babam’ı tanırdınız. Artık O’nu tanıyorsunuz. O’nu gördünüz”-Yuh.14:6-7 diyerek. Yazılı ve sözlü

Tora'nın kendisinde tamamlandığını adeta haykırmakta ve bu durumu "Müjde" kavramı ile adeta mühürlemektedir.

d.Pratiklere tutunmak-Uygulaması olmayan öğretilerin kalıcılığı her zaman tartışmalıdır. Diğer taraftan öğretileri uygulamaya geçirmek içinde aslında bazı pratikleri edinmek önemlidir. Bu nedenle Mesih talebesi de kadimden beri diz dibi eğitim ve öğretimlerinde etkin olan bazı pratiklere tutunduğu sürece hoca, grup ve metin temelinde çıktığı "mana yolunda" kendisini gerçekten "mana talebesi" (Mesih Talebesi) yapacak önemli adımlar atabilecektir.

a.Ezberleme-Yazının, teknolojinin etkin olmadığı dönemlerden günümüze kadar uzanan mana talebeliğinde ezber hala oldukça önemli bir yer tutmaktadır. Elbette buradaki ezber le kast edilen bir takım dogma ya da ibadet metinlerini anlamlarına ineksizin ezberleyip durmak anlamında değildir. Buradaki ezber daha ziyade Efendimiz Mesih İsa'nın yaşam, söz ve öğretilerini ve Mesih'e talebe olan "yol dostlarının" (havarilerin) yaşam, söz ve öğretilerini bir anlamda sürekli hatırlayabilecek şekilde akılda tutma anlamındadır. Hiç kuşkusuz yaşamlara indirgenmek için akıllara nakş edilmiş yaşam biçimleri, öğretiler bunu kendi ezberine almış Mesih talebesinden de, yine aynı şekilde yani yaşam, söz ve öğretiler şeklinde "sözü başkalarına da öğretmeye yeterli olacak güvenilir kişilere"-2.Tim.2:2 aktarılacaktır. Mana talebeliğinin doğası budur. Bunu Pavlus'ta aynı şekilde "Aldığım

bilgiyi size öncelikle ilettim? Kutsal Yazılar uyarınca Mesih günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi”- 1.Kor.15:3 dile getirmektedir. Bir kadim öğreti kitabında “dersini yüz kere tekrar eden ile dersini yüz bir kez tekrar eden kişi karşılaştırılmamalıdır” (b.Chagigah 9b.) demektedir. Yani ezber, bir diğer ifade ile ezberlemek için tekrar iyidir. Çünkü hiç kuşkusuz “ustayı alıştıırma yapar”. Mana Yoluna çıkmış Mesih talebeside Yol’un hakkını verebilmek için “bu yeni yaşamı” öğretileri, örnekleri ve yaşam biçimleri ile ne denli tekrar ederse bu kurtuluş yolunda o kadar usta bir talebe olacaktır.

b.Gelenek-Buradaki gelenek sözcüğünü de klasik anlamı ile anlamamak lazımdır. Buradaki anlamı ile gelenek daha ziyadesiyle günümüzde bazı okulların kendine has tarzlara sahip olması gibidir. Bu çok değerli üstatların, kadim hocaların diz dibi mana eğitim ve öğretim metotlarında da böyledir. Her bir “mana rehberi” Ruh’un teşvikinde Mesih’in talebeliğini bir başka tarzda yaşar ve yaşamında ifade eder ve öğretir. İşte bu anlamda Mesih talebesinin de hiç kuşkusuz Efendimiz Mesih İsa’nın öğretiş ve yaşam tarzını ve O’nun yol dostları yani havarilerinin öğretiş ve yaşam tarzlarını kendine yol edinmesi, onların geleneği, tarzı, adabı üzerinde hareket etmeye dikkat etmesi oldukça önemlidir. Elbette bu hoca talebe ilişkisinin en küçük düzeyi olan güncel yaşamda da kendi mana çalışmalarına öncülük eden Mesih talebesi hocasının da yine tarzı ve geleneğinde yol alması ile kendisi de

sonunda tam bir Mesihi gelenek üzere bir hizmet ya da mana rehberi olacaktır. Efendimiz Mesih İsa'nın talebelerini kendi ahkamı, yolu, geleneği, tarzı üzerinde yetiştirdiği oldukça aşikardır. Bir o kadar da Efendimiz Mesih İsa yine yaşadığı dönemin kadim Tora hocalarının yaşam, öğreti tarz ve geleneklerini de kendi yetişme kökeninde bunlar olduğu için sürekli olarak uygulamakta ve yaşadığı topluma en azından tarz olarak zıt düşmeden kurtarış Müjdesini sunmaktadır. Bu bağlamda talebelerine “Yaratan Egemenliğinin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi”- Lk.8:10 diyebilmektedir.

c.Taklit-Daha öncede söylediğimiz gibi zaten talebelik taklit etme sanatıdır. Efendimiz Mesih İsa “benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin”- Yuh.15:12 derken bile aslında talebelerinin bir anlamda kendi yaşamını, öğretilerini bütün ayrıntıları ile taklit etmelerini de istediğini dile getirmektedir. “Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim talebelerim olduğunuzu anlayacaktır”-Yuh.13:35 gibi daha nice öğretilerde bunu algılamak mümkündür. Zaten işin doğrusu da budur. İnsan çocukluğundan itibaren hep gördüğünü taklit etme ile yaşamına indirger, yaşamında deneyimler ve daha sonra taklit ettiklerini kendi doğallığı ile buluşturur. Mana yolunda bu anlamda pratiklere tutunmak önemlidir. Ve Efendimiz Mesih İsa yine bir öğretilerinde “bu sözlerimi duyup uygulayan herkes, evini kaya üzerine kuran akıllı adama benzer.- Mt.7:24

d.Yetiştirme-Mesih Talebesi elbette yaşamı boyunca talebe kalacaktır. Havarilerde Mesih İsa'nın yolunda hep "Yol dostları" Mesih'e tabi Mesih talebeleri olarak kalmışlar ama bütün insanlığa da Mesih'in ışıklarını Ruh'un rehberliğinde aktarıp durmuşlardır. Kelamda da yazdığı gibi "eğitimini tamamlayan talebe de artık hocası" gibi olacaktır. Petrus, inişli çıkışlı bir talebelik hayatını hep sürdürmüş ama Efendimiz Mesih'in özellikle kendisini ynlendirişi ile de artık "Mana rehberi olarak" bütün dünyaya Mesih Müjdesini duyurmaya, talebeler yetiştirmeye kendisini adamıştır. Bunu Yuhanna ve diğerleri için ve Pavlus için söylemek mümkündür. Böylesi bir esas kurtaran Efendiyi, esas Mana ve Hizmet Rehberi olan Mesih İsa'yı yani bir başka deyişle esas Hocalar Hocasını anlatmaya hocalık-mana rehberliği ya da hizmet rehberliği aslında bütün Mesih talebelerinin çağrıldığı bir noktadır. "Talebe öğretmeninden üstün değildir, ama eğitimini tamamlayan her talebe ğretmeni gibi olacaktır"-Lk.6:40 "Hatta benim yaptığım işleri bana iman eden de yapacak; hatta daha büyüklerini yapacaktır..."-Yuh.14:11-12 gibi sözleri ile Efendimiz Mesih talebesinin talebe olarak bir çok talebeler yetiştirmesi gerektiğine, hatta buna ağrıldığına işaret etmektedir. Bu nedenle yüce görev olarak bilinen o iki aşamalı temel buyruklardan ilki "Yaratanı bütün yürekle sevmek ve yaratılanı yani komşunu kendin gibi sev"-Mt.22:37-39 buyruğu iken ikincisi "gidin, bütün ulusları talebelerim olarak yetiştirin"-Mt.28:19 buyruğudur. Zaten kadim öğretiler içinde de talebe yetiştirme temel bir teşvik olarak karşımıza

çıkılmaktadır. Avot kitabı 1:1’de şöyle demektedir:
“Büyük Sinagogun üstatları üç şeyi söylerdi; adalet için sabırlı ol, bir çok talebe yetiştir ve daima Tora ışıkları, öğretileri etrafında bir çit ör.

BOYUNDURUĞA ÇAĞRI-3

III.TALEBELİK HAYATA NASIL ETKİR?

Mana talebeliği Mesih'in kurtuluşunu gönenen ve Ruh'un rehberliğinde her an yaşamaya hazır olan bir "Mesih talebesi" için itaat ve sorumluluk getirmektedir. Aslında böylesi itaat ve sorumlulukla dolu dolu, anlamında ve amacında yaşanan hayat kişinin özgür seçimi ile kişinin kuşandığı bir yaşam statüsüdür. Aslında insanın önüne serilen pek de fazla bir seçenek yoktur. Kişi ya alma arzusu doruklarında "acılar yolunu" seçecektir ya da karşılıksız vermenin doruklarında "mana yolunu" seçecektir. Bu nedenle kadim üstatlardan Rav.Nehunia bin Hakkanah "Kim Tora'nın boyunduruğunu kendisine boyunduruk olarak seçerse, her tür dünyevi kaygıların boyunduruğundan ve insanların idari boyunduruklarından kendisini manevi manada azat etmiş olur. Kim ki Tora'nın boyunduruğunu kendisine boyunduruk olarak seçmezse biliniz ki, o kişi dünyevi kaygıların ve insanların idari boyunduruklarının kendisini esir etmesine müsaade etmiş olur-(m.Avot 3:5) demektedir. Bu yazı ve benzerlerinden ve özellikle Efendimizin "boyunduruğa" ilişkin sözlerinden anlaşılacağı gibi "boyunduruk" sözcüğü tam anlamı ile, "mana talebeliği" için kullanılmış bir kelimedir. Bu sözlerde de ifade edilmeye çalışıldığı gibi talebelik ya da talebelik boyunduruğu aslında hayat üzerinde oldukça etkindir. Şimdi bu etkinin hangi alanlarda olduğuna birlikte bakalım;

a.Talebelik boyunduruğu-Manaya talebe olmak, manayı talep etme üzerinedir. Bu talep etmede elbette bir iç disiplin vardır. Bu nedenle Mesihe talebe olmakta itaat, sadakat ve sorumluluk sahibi olmayı gerektirmektedir. Mesih İsa'nın "benim boyunduruğum hafiftir" ifadesinde. aslında sunduğu kurtarışın, mana yaşamının, mana talebeliğinin her tür mana adına sunumdan farklı olduğu gerçeği vardır. Yani Efendimizin bize olan talebiliğe çağırısı bambaşka bir çağrıdır. Gerçekten manaya, içsel dönüşüm değişime, sonsuzluğa çağrıdır. Hatta kadim dönem yazılarında bu tarz talebeliğe çağrıya bazı örnekleri de bulabilmek mümkündür. Bir kadim yazıda dönemin mana rehberlerinden biri şöyle demektedir;"Bana yaklaşın, eğitimsiz olanlar ve benim tedrisimde-eğitimimde rahat bulun. Neden kendinizin eksik olduğunu söyleyip duruyorsunuz? Neden ruhlarınız susuz? Ağzımı açtım ve söylüyorum; "Bütün bu şeyleri ücretsiz olarak gelin alın. Kendinizi boyunduruk altına koyun ve ruhlarınızın bulunması yakın olan ışık rehberliğini edinmesine müsaade edin. Kendi gözlerinizle görün biraz gayret ettim ve rahat buldum. Büyük bir parça gümüştten yönlendirişi alın, çok daha fazla altın kazandığınızı göreceksiniz"-Ben Sira'nın Hikmeti-51:23-28.

Bu ve benzeri yazıların temelinde elbette kutsal yazıların esas mana talebeliği tarifi vardır. Ve bu talebelik ya da boyunduruk Efendimiz Mesih'in Tora'yı tamamlamasında tamamlanmış ve Matta 11:23-28'deki "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm.Boyunduruğumu yüklenin,

ben den öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur. Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir” sözleri ile en son anlamını bulmuştur.

Bu yepyeni, farklı, içsel, kişiyi benliği için almasından kurtaran ve kişiyi Yaratanla bütünleştirip sonsuza taşıyan boyunduruk, bütün bu anlamları ile dinsel algının çok ötesinde bir boyunduruktur. Hemen hemen herkesin kendi başına yüklenebileceği bir yaşam biçimidir. Bu nedenle oldukça hafif bir boyunduruktur. Aynı zamanda “Ağır ve taşınması güç yükleri bağlayıp başkalarının sırtına yüklerler, kendileriye bu yükleri taşımak için parmaklarını bile oynatmak istemezler”-Mt.23:4 sözlerinde eleştirilen dönemin dincilerinin insanlara yüklediği manevi yüklerle karşılaştırıldığında da gerçekten Efendimizin boyunduruğu oldukça içsel ve manevi bir boyunduruktur. Ve oldukça hafif bir boyunduruktur. sözlere neden olan uygulamalar göz önünde bulundurulursa gerçektende Efendimize talebe olmanın boyunduruğu hafiftir ve dolayısı ile bu talebelik gerçekten de mana yoluna çıkmış Mesih talebesinin hayatına etkileyen en önemli ilk etkidir. Boyunduruğun farkındalığında olmak ve bu farkındalıkta kararlı bir biçimde yaşama adım atmak.

b.Talebelik bedeli

Hiç kuşkusuz her kararın elbette bir bedeli vardır. Bu gerek maddi alanda olsun gerek manevi olanda olsun hiç değişmeyen bir gerçekliktir. Mana talebesi olma yani Mesih’in kurtarışını gönenme,

Mesih’le bütünleşerek Ruh’un rehberliğine girme hayatta atılabilecek en büyük mana adımlarından biridir. Ve doğal olarak bu adımında elbette bir bedeli vardır. O zaman talebelik boyunduruğu kişinin yaşamını nasıl dönüştürüp değiştiriyorsa, kişinin yaşamına nasıl doğrudan bir etki ediyorsa, aynı şekilde “mana talebesi” olma kararlılığı da bedeli ile birlikte kişinin yaşamına doğrudan etki etmektedir. Zaten Efendimiz Mesih İsa’da “Mesih talebesi yani mana talebesi” olmanın bir bedeli olduğuna açıkça işaret etmekte ve bunun yaşamlar üzerinde de büyük etkisi olduğunu dile getirmektedir. Kısacası talebelik hayata “boyunduruk” kavramının yaşama tam anlamında indirgenmesi ve talebeliğin bir “bedeli” olduğu bilincinin yine yaşama tam anlamı ile indirgenmesi ile etkimektedir. Yalnız talebelik bedelinin hangi şekillerde hayatlarda yer alacağını bilmek, talebelik bedelinin hayatlara nasıl etkilediğini daha iyi anlamak için oldukça önemlidir. Bu alanları şu şekilde özetlemek mümkündür;

1.Talebelikte bedeli hesaplamak-göze alma

“Aranızdan biri bir kule yapmak isterse, bunu tamamlayacak kadar parası var mı yok mu diye önce oturup yapacağı masrafı hesap etmez mi? Çünkü temel atıp da işi bitiremezse, durumu gören herkes, ’bu adam inşaata başladı, ama bitiremedi’ diyerek onunla eğlenmeye başlar.”-Lk.14:28-30 örneğinde de görüldüğü gibi mana yoluna çıkmak bir hesap işidir, yani bedelini hesaplamak gerekir. Yoksa yola çıkan kişi de, onu izleyenlerde hayal kırıklığına uğrayacaktır. Bu

nedenle bedeli olan bir harekette, bedeli önceden hesaplamak-bedeli göze almak elbette önemlidir. Efendimiz Mesih'in "evetiniz evet, hayırınız hayır" olsun sözlerini bile yaşama indirgemek yaşamı doğrudan dönüştürmek ve değiştirmek demektir. Bunu önceden hesaplamak çok önemlidir. Çünkü bu sizinle arkadaşlık yapanları, iş yapanları hep etkileyecek olan bir edimdir. Ama yepyeni bir yaşam, Mesih seviyesinde bir yaşam içinde atılması gereken adım, olması gerekende aslında budur. Bundan ötürü herkesin hep üstün körü kullandığı bu "evet" ya da "hayır" gibi kelimeler bile, sizin için artık çok daha önemli ve yerli yerinde kullanılması gereken kelimeler olacaktır. Hatta bazen bu kadar direk konuşmanız bile belki bazı arkadaşlarınızı kaybetmeniz anlamına da gelir.

Hakiki "Yol dostunun", mana talebesinin hayatı işte hep bu dosdoğru öğretiler, bu dosdoğru edimler üzerinde inşa olup duracak ve her gün yaşamda biraz daha Mesih belirecektir. Bir anlamda talebelik bedelini ödeme farkındalığında ve gayretinde talebelik bu yolda nelerden vazgeçilmesi gerekliliğini önceden algılayabilme ile hayata etki edecektir.

2.Talebelikte esas öncelik-önceliği bilme

Talebelikte hayata etki edecek bir başka konu ise, kişinin esas önceliğini bilmesidir. Hayatta bir çok insan için fizik yaşamda bile öncelik hep bir karmaşadır. Oysa Efendimiz Mesih İsa "Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa, talebem

olamaz”.-Lk.14:26 diyerek önceliğin kendisi, kurtarıışı ve öğretileri olduğunu oldukça net bir biçimde açıklamıştır. Yalnız burada böyle bir cümleyi sadece yazıldığı şekilde oturmak Mesih’in burada söylemek istediğini yanlış anlamamıza yol açacaktır. Oysa bu sözün kullanıldığı zamanda böyle bir ifadenin “sana ölürüm” şeklinde bir ifade olduğu oldukça nettir. Oysa Tora ve Tora öğretisi içindeki on buyruğa göre kişinin “anne-babasını sevmesi” adeta bir olmazsa olmazdır.

O zaman buradaki böyle bir sözün kullanılmasındaki amaç, yukarıda da söylediğimiz gibi “sana ölürüm” şeklinde ve güçlü bir vurgu yapmak içindir. Bu sadece öncelik derecesinde Efendimiz Mesih’in kurtarışının, yaşam ve öğretilerinin ve sonsuz yaşam sunusunun ne denli önemli olduğunu dile getirir.

Efendimiz Mesih İsa bir başka yerde de; “Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir.”-Mt.10:38 demektedir. Bu sözlerde de anlatılmak istenilen aynı şeydir. Yani mana yaşamının ne denli yaşama etki etmesi gerektiğidir ve bunun için de önceliğin Mesih İsa’da olması söylenmektedir. Tora’yı tamamlamak için gelmiş bulunan Mesih’in anne-babayı ya da aileyi geri planda bırakması, kale almaması mümkün değildir. Bu sadece “talebelik” yaşamında “mana yolu” değerleri açısından bakıldığında önceliğin nerde olması gerektiğini netleştirmek için bu şekilde söylenilmiştir.

Yazılı kaynaklardan birinde yine bu konuya ilişkin olarak şöyle bir bölüme rastlarız; “Birisinin aile ya da yaşamı arka plana itmesi Tora’ya göre mümkün değildir. Eğer birisi hem babasının hem de hocasının aynı anda kaybettiği bir şeyi aramaya kalkıyorsa önceliği hocasının kaybettiğini aramaya vermelidir. Babası her ne kadar onun yaşama gelmesine vesile olansa da hocası onun bu yaşamı hikmetle yaşamasına vesile olandır. Fakat bunun bir istisnası vardır. Eğer babası kişinin hocası kadar hikmet sahibi ve öğretene ise o zaman öncelik babaya geçer.”-Bava Metzia 2:11. Aslında bu metin hangi alanda ve ne için anne-baba ya da ailenin ikinci planda ele alınacağını net bir biçimde tarif etmektedir.

Dünya hayatımızda, günlük hayatımızda hiç kuşkusuz anne-baba ve aile her zaman öncelik sahibi olacaktır. Tora’da, Efendimiz Mesih İsa’da bütün öğretileri ile zaten bunu desteklemekte ve öğretmektedir. Ama manaya rehberlik söz konusu olunca bütün hayata asıl etken kişinin Yaratan yürüyüşünde Mesih’i yüreğine edinmesi ve Ruh’u rehberi tayin etmesidir. O zaman bu anlamda baktığımızda Efendimiz Mesih’i her şeyin önünde tutan bu tarz bir talebelik hayata etkiyecek bir talebeliktir.

3.Talebelikte haçı yüklenmek- sorumluluğu yüklenme

Talebelik hayatının yaşamlara etki eden en büyük özelliklerinden biri Mesih talebeliği sorumluluğunu büyük bir samimiyetle yüklenmektir.

Kadim kelim yolu çizgisi üzerinde Mesih'in tamamladığı Tora'yı gönenmek, Yaratan Işığını yani "istemini" gönenmektir. Bu tam bir itaat ve adanmışlık ile zirvede bir mana yaşamını, var oluş amacında bir yaşamı insana taşımak anlamına gelmektedir. Bu tür bir yaşam, genelde dinsel algıların daha çok kişinin bir şeyler yapmasına endeksli olduğu için anlaşılammamaktadır. Bir başka deyişle "olma" yaşamını "yapmaya" endeksli bir yaşamda algılamak hiç de kolay değildir.

Oysa Mesih İsa'da açıklanan ve hayata etki eden talebelik yaşamında haçı yüklenmek, yani karşılıksız vermenin getirilerini yüklenmek, adeta bir olmazsa olmazdır. Bu Yaratanla form eşitliği durumudur. Form eşitliği bir anlamda Yüceler Yücesi gibi, hiç bir karşılık gözetmeksizin verebilmeyi taklit edebilmeye atfedilen bir durumu izah etmektedir. Bu nedenle Efendimiz Mesih, "Çarmihını yüklenip ardından gelmeyen bana layık değildir"-Mt.10:38 demektedir. Yani bu tarz yaşamın bütün bedelini yüklenemeyen, bu tür bir yaşamın getirdiği sorumlulukları yaşayamayan "bana layık değildir" demektedir. Çünkü Mesih İsa insanlığa sunduğu kurtarışında kendi yaşamadığı, bedelini, sorumluluğunu almadığı hiç bir şeyi talebelerinden talep etmemiştir. Ve yine bu bağlamda kadim yazılara göre "Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa sevgi gösteririm"-Çık.20:6 diyen Yüceler Yücesi de yine "buyruklarıma uyan" sözü ile mana yolununun sorumluluğunu almanın "mana yolundaki" önemini

vurgulamakta ve bu bedeli, sorumluluğu taşımanın talebe yaşamına ne denli etkidiğine dikkat çekmektedir. Yaratan sevgisi dediğimiz “kaosların islahı” adeta bu şekilde kişide tamamlanmakta ve kişinin yaşamı fizikten fizik üstüne, maddeden manaya dönüşüp değişmeye başlamaktadır.

Kadimden beri işaret edilen vaat edilen topraklar aslında manada Mesih çağının yaşamlarda açılmasıdır. Böylesi bir yaşam “kurtla kuzunun bir arada esenlikle oturduğu” yani öncelikle kişinin kendi içselliğinde huzuru bulduğu bir yaşamdır. Dolayısı ile bu yaşam hem bir bedel, bir sorumluluk getirmekte, hem de kişinin yaşamına büyük bir dönüşüm ve değişim getirmektedir. Elbette böyle bir yaşama çağrı Mesihe talebeliktir. Bu noktada da talebelik, sorumluluğu yüklendikçe hayatı olması gerektiği amaca, olması gerektiği seviyeye dönüştürüp değiştirmesi demektir. Bu bir diğer anlamda vaat edilen mana anlamında vaat edilen gönül topraklarında “Mesih çağını getiren” bir yaşamla yaşamak ve risk alabilmektir. Bir kadim yazıda bir Tora üstadı şöyle demektedir: “Neden başımızı ezmeye kalkıyorsunuz? Çünkü İsrail olsun yani Yaratanı yürüsün diye evladımı sünnet ettiriyorum. Neden bizi ateşe atmaya kalkıyorsunuz? Çünkü nur, manaya rehber olan Tora’yı çalışıyorum. Neden bizi haça germeye çalışıyorsunuz? Çünkü hamursuz ekmeği yiyiyorum.”-(Mekhilta). Bütün bunların ışığında göklerin egemenliği için yaşamdan bile vaz geçmeyi göze alabilmek talebeliğin hayata etki etmesidir. Göklerin egemenliğinde yaşamak maddenin

sınırlılığınan mananın sınırlılığına dönüşüp değışmek ve Yaratan istemi olan “suretsiz suret olma” gerçekliğinde ışığa kanal bir yaşamı Mesih’le ve Kutsal Ruh’un rehberliğinde yaşayabilmek demektir. Bu da insanın gerçekten yepyeni bir yaşamı deneyimleyebilmeye başlamaktır.

4.Talebelikte manada yaşamak-yepyeni bir algıda yaşama

Talebeliğin hayata etki etmesinde en etkin adımlardan biri, talebeliğin yepyeni bir algıda yaşama adımıdır. Yepyeni algı, yeni doğuşun gönenildiği, tam dönüşün sağlandığı “acılar yolundan-mana yoluna” çıkılmış bir yaşamdır. Bu yaşam düşüncenin dönüşümü ve değışimi ile insanın doğalına indirgenmiş bir yaşamdır. Mesih’in yüreğe gelmesi Ruh’un yüreğe rehber olması öncelikle düşüncenin “Yol’a kararlılığı” ile mümkündür. Düşünce yürekteki Mesih seviyesi ile şekillenir ve Mesih düşüncesi Ruh’un da yönlendirilmesinde artık “mana talebesinin” düşüncesi olur. Mesih düşüncesi Yaratanın yaratılmış küçük bir yaratancık olma düşüncesidir. Her tür içsel ve dışsal kaosu ıslaha ve herşeyden önce Yaratan ışıklarına kanal yani yaratan istemine kanal olma düşüncesidir. Bu yepyeni bir algıda yaşamdır.

Bu bağlamda talebe müjdeye ve talebeliğe adanmış bir yaşama davet edilmiş olma farkındalığında “canını yitirir”. Burada yitirilen can sadece madde dünyasında algılanan sınırlı yaşamıdır. Mesih uğruna yitirilen bu yaşam sınırsız, sonsuza uyanan, madde

üstüne çıkan bir yaşamdır. Bu yepyeni bir algıda yaşamdır. Efendimiz Mesih İsa bunu “canını kurtaran onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracak”-Mt.10:39 derken bu konuya dikkat çekmektedir. Doğal olarak yepyeni bir algıda yaşamak anlamında talebelik hayata olduğu gibi etki eden bir talebelik olacaktır. Kadim üstatların yazılarından birinde şöyle bir anlatım yer almaktadır; “Bir kişi yaşamak için ne yapmalı? Bırak mana çalışması ve yaşama indirgeme gayreti ile kendisini öldürsün. Bir kişi kendini öldürmek için ne yapmalı? Bırak kendini hayatta tutsun”-(b.Tamid 32a.)

BOYUNDURUĞA ÇAĞRI-4

IV.TALEBELİK MESAJI

Mesih'in talebeleri için, yani "mana talebesi" için aslında tek bir temel mesaj vardır. Talebelik bu mesajın yaşamda işlerliği üzerinde yükselmektedir. Talebeye göre insanın var olma nedeni "ışık üretme" ve "kaosu ıslah" edebilmektir. Zaten Mesih Talebeliği, Efendimiz Mesihin kurtuluşunu gönenmede ister istemez kişiyi bu iki var olma nedenine doğru çekecektir. Ve bu nedene ulaşan Mesih talebesi ya da "mana talebesi", ya da bir diğer tabirle "Yol dostu", Yaratanla form eşitliğini gönenmiş yani "Suretsiz suret" olmuş olacaktır. Burada "ışık üretme", Yaratan istemini güne ve yaşama çekebilmedir. Kaosu ıslah ise, yaşanan ortamı "kurtla kuzunun bir arada oturabileceği" bir barış ortamına dönüştürüp değiştirebilmektir.

Bütün bunları gerçekleştirmek elbette Mesih'in yüreğe alınması ve "saran Işık" Ruh'un yaşamlara rehberlik etmesi ile mümkündür. Zaten "mana talebeliğinin" başlangıç noktası burasıdır. Bu bağlamda kişi artık Yaratan'a yürüyen olarak Yaratan'a onur getiren ve O'ndan sonsuza dek haz alabilen bir kişi olmaya adaydır. Bu adaylıkta temel, talebelik mesajının yaşama edinilmesidir. Bu mesaj aslında Mesih'in Müjdesinden başka bir şey değildir. Mesih'in Müjdesi her ne kadar "Yeni Antlaşma" yazılarının tamamını içeren "İncil" için kullanılan bir kelime ise de, esası Efendimiz Mesih'in hizmetine başladığı ilk anda bütün insanlığa olan "tövbe edin, göklerin egemenliği elinizdedir" sözleridir. Yani burada tövbe aslında dini

anlamından ziyade tam anlamı ile gidilen yoldan, yaşam biçiminden, maddeye endeksli yaşamdan dönmeyi ifade eden bir kelimedir. Göklerin Egemenliği ise, “mantık üstünde” bir algıda, varlığını ışıtan Yaratan’ın isteminin günlük yaşamda bize, bizi kanal olarak kullanabilecek şekilde indirilmesidir. Çok daha kısa bir biçimde söylemek gerekirse, “mana talebesinin” mesajı, öncelikle kendine ve sonra da çevresine ve herkese “dönüşün ve değişin” şeklindedir.

1.Mesih Çağı farkındalığı-Dönüş

Yukarıda değindiğimiz gibi talebelik mesajı, Efendimiz Mesih İsa’nın hizmetine ilk başladığı anda herkese duyurduğu; “Tövbe edin, göklerin egemenliği elinizdedir” sözleridir. Yahyanın tutuklanmasının hemen ardından, Efendimiz Mesih İsa müjdeyi duyura duyura Celile bölgesine giderken, hep bu “talebelik mesajını” söyleyip durmuştur. Bu kadim yazılarda şu şekilde geçmektedir; “Zaman doldu”, “Yaratan’ın egemenliği yaklaştı. Tövbe edin (yani hedefi vuramamaktan dönün) ve Müjde’ye inanın!”-Mrk.1:14-15

Yine o günlerde Vaftizci Yahya’nın Yahudiye çölündeki mesajı da yine bu temel mesaja işaret edercesine “Tövbe edin! Göklerin Egemenliği yaklaşmıştır”-Mt.3:1-2 sözleridir. Vaftizci Yahya aslında bu sözlerle bu sözlerin esas sahibinin geldiğini ilan etmektedir.

Kısacası Efendimiz Mesih’le açılan Mesih çağı, kadim günlerden bu yana, yine kadim yazılarla ifade

edilen Mesih çağı, her şeyden önce bu “talebelik mesajının” ilk buyruğuna uyulmakla açılmaktadır. Bu buyruk, kısaca söylemek gerekirse “dönün” buyruğudur. Yani bu buyruk bir anlamda; “gittiğiniz, hedefi bir türlü vurmadığınız o yoldan dönün buyruğu ya da Suretsiz suret olmak için yaratıldığınız halde, adeta bir müsvette gibi hareket ettiğiniz o yoldan dönün” şeklinde doğrudan içsellliğimize hitap eden oldukça net bir buyruktur. Çünkü bu “dönüş”, aynı zamanda “Mesih çağı farkındalığını” da beraberinde getirecek olan bir dönüştür.

“Evet’iniz evet, hayır’ınız hayır olsun”-Mt.5:37 buyruğu gibi bir çok yaşama dönüştürüp değiştiren mana pratiklerinin yaşama indirgenmesinde, Yaratan’dan ışılan Mesih’in kurtuluş ışıklarında, ve elbette Ruh’un o ışıl ışıl rehberliğinde kişinin yepyeni bir yaşama girmesi kaçınılmazdır. Bu yepyeni yaşamda dolayısı ile Mesih Çağını tatmaya başlamayı beraberinde getirecek ve Mesih Çağı farkındalığında “bol yaşamı”, Mesih seviyesinde yaşamı, kişinin hayatına indirecektir.

2.Mesih Çağını Algı-Göklerin Egemenliği

Göklerin Egemenliği oldukça geniş kapsamlı bir sözcüktür. Burada “gökler” ifadesi daha çok Yaratan isminin boş yere kullanılmaması için “mantık üstünü” yani “Yaratan’ı” işaret eden bir sözcük olarak kullanılmaktadır. Bir diğer deyişle “Göklerin Egemenliği” tam anlamı ile Yaratan isteminin işlerlikte olmasıdır. “Jesus Rabbi and Lord” isimli kitabın yazarı

Robert Lindsey'e göre "göklerin egemenliği Tora (Yazılı ve Sözlü Kadim yazılar) izleyicisinin Yaratan'a bağılılığı ve yasasına tabi olması" anlamındadır.

Talebelik Mesajı olan "dönün ve değişin" sloganının ikinci kısmı olan "değişin" aslında "göklerin egemenliğinin" yani Yaratan isteminin hergüne indirilmesi istemidir. Bu elbette bir süreçtir ve bu süreçte Mesih İsa'da bize sunulan bol yaşam, yavaş yavaş yaşama edinilerek talebenin kendi doğasında yerini almaktadır. Bu da dönüş kararlılığında yavaş yavaş değişimin etkin bir biçimde yaşamda irdelenmesidir.

Dönüş yani dinsel tabirle "tövbe", tam anlamı ile kişinin Yaratan'a yürümeye başlamasıdır. Bu yürüyüş talebeye Mesih çağı farkındalığını getirecek ve hemen ardından da Ruh'un rehberliğinde güne indirgenmeye başlanan "bol yaşam" Mesih çağı algısını kişiye, kendi doğal yaşamına getirmiş olacaktır.

Suretsize suret olmak için yaratılmış bulunan insan, Mesih'le Mesih seviyesine yükseldiğinde artık yepyeni bir kişidir. O artık madde üstüne mana ile bakabilen kişidir. Artık yaşamı Mesih yaşamı olarak saran Işığın rehberliğindedir. Ve talebeye düşen bu talebelik mesajı ile Yaratan ışıklarını yani Yaratan istemini dünyaya yansıtmak ve her tür kaosu öncelikle kendi içsellikinden başlamak kaydı ile ıslah edebilmektir.

Görüldüğü gibi talebelik mesajı olan “dönüşün ve değişin” sözü, aslında “ne mutlu barışçılara onlara Yaratan evlatları denecektir”-Mt.5:9 sözünün işaret ettiği gibi, “kurtla kuzunun bir arada esenlik içinde oturabileceği”-Yeş.11:6 Mesih çağının fark edilmesine ve bu çağın yaşama algılanmasına bir anahtardır. Bir başka deyişle, bir talebenin “göklerin egemenliğini” talebelik gibi yani boyunduruk olarak kabulü, aslında Yaratan’ın Mesih’inde ve Ruh’unda doğrudan yaşama etkinliğini kabul etmek anlamına gelmektedir.

Talebelik mesajını talebenin yaşaması ve yaşamından dışa aksettirmesi hep Mesih’in yaşama girdiği andan itibaren etkindir ve saran Işığın her gün talebenin yaşamında işlemesinde bu mesaj artarak çoğalır. Ve her doğan günle birlikte Mesih’te ve Ruh’ta yepyeni yaşamı edinmiş talebe , “dönüşüm ve değişimi” bir kez daha, bir kez daha kendi içselliğinde deneyimler.

Bütün bunların ışığında Talebelik mesajı, adeta “Talebeyi Yol ile bütünleyen bir motor güç” olarak karşımıza çıkmaktadır. Yol Talebesi, Mana Talebesi ve bir başka deyişle Mesih Talebesi adeta Talebelik Mesajı olan “Dönüş ve Değiş” ilkeleri ile aslında“Yol ile bütünleşir” ve bir anlamda “Yol ile yolda kendisi de yol olur”.

Kadim yazılardan birinde Rabbi Yoşua Ben Korah şöyle demektedir; “Neden ‘Dinle’ buyruğu (Yas.Tek.6:4), ‘Buyruklara kulak verin’

(Yas.Tek.11:13) buyruğundan önce gelir? Çünkü “göklerin egemenliği boyunduruğu” yani talebelik mesajının ikinci bölümünü oluşturan “göklerin egemenliği boyunduruğu” daha doğrusu Yaratan istemine talebelik, “buyrukların boyunduruğundan” yani daha ziyadesiyle Tora’nın mitzva-yani farzlarından (uyulması şart olan buyruklarından) daha önce gelmektedir.” (m.Berachot 2:2)

Bu kadim yazıda aslında söylenilmek istenilen, Mesih Talebeliğinin doruk noktası “dönüşüm ve değişim” buyruğunu sürekli olarak yaşamda etkin kılmanın ne denli önemli olduğudur. Efendimiz Mesih İsa’nın dediği gibi “İnsan Şabat için değil, Şabat insan içindir”-Mrk.2:7 gerçeği ile mana yolunun temelinde “dinle buyruğunun” etkin olduğu vurgulanır. “Dinle! Yaratanımız RAB bir olandır” yani talebelik “Öz’edir”. Buyruklar “Öz’den akanın insanda şekillenmiş halidir”. Şekillenmiş hal Öz’ün önüne elbette geçemez, geçmemelidir de. Öz, Kelamda beden aldığı anda içte Söz olur ve bu durumda Talebelik Mesajı yerini bulur.

3.Mesih Çağına Giriş-Bol Yaşam

Talebelik Mesajı-Mesih Çağı Farkındalığı, Mesih Çağı Algısı gibi iki temel mana olayını yaşamımıza taşımaktadır. Bu farkındalık ve algı, yani dönüşüm ve değişim doğal olarak bizi yaşamımız içinde Mesih çağına da taşımış olacaktır. Çünkü Yol’a çıkmak her ne kadar Yol’un tamamını henüz edinmemek olsa da Yol’a çıkmak bir anlamda hedefi belirlemek ve varmaya arzu oluşturmak demektir. Bu

anlamda da, her ne kadar bütün her şeyi kapsar biçimde Mesih Çağı henüz dünyamıza gelmemiş olsada, yüreklerin Mesih'te ve Ruh'ta dönüşüp değişmeleri, teker teker görünmez mabedin kahinleri olan Mesih talebelerini bu muhteşem çağın hazzına taşımaktadır.

Bu haz, Yaratanı yüceltmek ve O'ndan sonsuza dek haz almak çizgisinde sonsuzluk tatminini ve Yaratanı yaratılmış yaratancık olarak "Suretsiz suret olmada" var olma amacı farkındalığının getireceği içsel doyumu talebenin tatmasını sağlayacaktır.

Dolayısı ile bu Matta 6:31-33'te Efendimiz Mesih'in "Öyleyse, 'ne yiyeceğiz?' ya da 'ne giyeceğiz?' diyerek kaygılanmayın. Ulusal hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir. O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter" sözlerinin anlaşılıp yaşama indirgenmesi ile mümkündür. Böyle bir yaşam maddenin manayı değil, mananın maddeyi yönettiği bir yaşamdır. Bir başka deyişle böyle bir yaşam sınırlının sınırsız değil, sınırsızın sınırlıyı yönettiği bir yaşamdır. Bu da "bol yaşamın" Mesih talebesinin hayatında ışınması anlamına gelmektedir. Bu ışınma da doğal olarak Mesih çağına girişin bir sonucudur.

Bütün bunların ışığında özetleyecek olursak talebelik mesajı; tövbe edin yani maddede sıkışıp

kaldığınız yoldan tam olarak dönün, artık yaşam amacınızın farkındalığında hedefi vuramamazlık gibi bir sorunu ortadan kaldırın ve hem kendi içsellüğünüzde hem de her yerde elden geldiğince her tür kaosu ıslah etmek için kolları sıvayın yani sadece iyi olanı yapın tarzında oldukça açık bir ve bütün Mesih talebelerini ve dolayısı ile mana yoluna çağrılan her kişiyi kapsayan bir mesajdır.

Bütün bunlar yani Yaratanın Mesih'te açıkladığı Mesih seviyesi, doğruluk standartıdır. Doğruluk standartı demek, merhamet yani “kaosu ıslah etmek” anlamındaki merhamet ile yargı arasında orta yol, doğru yol, orta kolon demektir. Orta kolon yani Mesih'le donatılmış bir yaşamda sabit kalmak ise, Mesih İsa'nın yaşamı, öğretileri, kurtarışı, ölümü, dirilişi ve sonsuzu sunuşunda açıklanan karşılıksız verme anlamındaki “mana yolunun” temelini oluşturmaktadır. Bunların tamamının işlerliği ise, Mesih İsa'da tamamlanmış Tora'nın (Yaratanın yazılı ve sözlü rehberliği) ve “göklerin egemenliğinin” yeryüzünde, insanlar arasında ve herşeyden önemlisi Mesih talebelerinde yaşanması ve yaşamlarla ilan edilmesi demektir.

BOYUNDURUĞA ÇAĞRI-5

V.TALEBELİKTE BUYRUK

Efendimiz Mesih'te yaşamlara gelen kurtarış, kişiyi yaratılış gayesi olan “Suretsize suret olma” seviyesine taşımaktadır. Bu taşıma sadece kendi benliği için almaya endeksli olan insanı, Yaratan rızası için ve karşılık beklemeksizin verebilmeye dönüştürüp değiştirmektedir. Kendi benliği için alan insan aslında madde içine sıkışmış, dar alan içinde sürekli dönüp duran, bu nedenle hep acılar çeken “acılar yolu” insanıdır. Oysa “Suretsize suret olma gibi esas yaratılış gayesine” Mesih'i yüreğine alması ile dönüşüp değişen insan ise, artık sadece Yaratan rızası için karşılık beklemeden veren insandır. Yani artık “acılar yolundan” çıkıp “mana yoluna” girmiş olan insandır.

İşte bu anlamda bu kurtarış, bu kurtarışın yaşamlarda deneyimine yol açan Mesih Müjdesi, saran Işık Ruh'un rehberliğinde “Yaratan istemini dünyada açmak” ve “her tür kaosu ıslah için hazır olmak” anlamında kişiyi “mana talebeliği” ile tanıştırmaktadır. Mana talebeliği Mesih'e talebeliktir ve talebelik, o dönemin ifadesi ile mana anlamında bir hocanın dizinin dibinde oturmaktır. Bir mana üstadının mana öğretişlerine gönül vermek ve Anadolu ozanımız Yunus Emre'nin dediği gibi “bir taptuğun tapusuna, kul olduk kapusuna” misali, onun boyunduruğu altına girmek anlamına gelmektedir.

Fakat Efendimiz Mesih İsa, “benim boyunduruğum” yani “öğretilerim” ya da “benim size

yükleyeceğim yükler” yani kısaca “bana talebe olmak” hafiftir demektedir. Çünkü Mesih’in kurtarışı buyruğa, sisteme, kuruma, kurala değil, Mesih’in kurtarışı yaşadığını zanneden ama aslında yaşamı tam anlamında yaşayamayan bir çokları için gerçek yaşama, anlamının açıldığı bir yaşama dönüşüp değişmeyedir. Bu ancak Yaratan’ın Mesih’inde ve Ruh’unda yukarıdan yani mantık üstü imandan sunduğu lütufta çok büyük bir yetkinlik vardır. Bu ilahi yetkinlik yaşama indirgendikçe yaşam maddi sınırlılıklarından mana sınırsızlıklarına doğru hareket etmeye başlar. VE işte bu noktadan itibaren de yaşamlar değişmeye başlamıştır. Bu saran Işığın, yani Kutsal Ruh’un gerçek anlamda içte işleyiştir.

Ve bütün bu yazdıklarımızın ışığında bir özet yapacak olursak; “mana talebeliği” daha öz ifadesi ile “Mesih talebeliği”, talebelik mesajı olan “dönüşün ve değişin” ve “bol yaşamı edinin” tarzında temel buyruklar üzerinde yükselir ve “sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin” buyruğu ile de tam anlamı ile pekişir. Bol yaşamı edinme ve Efendimiz Mesih’in sevdiği gibi sevme tamamen yaşamda pratiklerle var olan, gelişen ve ışıklarını herkese yayan bir mana yaşamının işaretleridir. İşte Mesih talebeliği, “mana talebeliği” o noktada artık yetkinliğin gücünde işlerliğini göstermeye başlar. İşte bu işlerlik ancak talebelik buyruğu olan “benim sizi sevdiğim gibi sevin” buyruğunda etkinlik kazanmaktadır.

1. Birbirinizi sevin-Buyruk

“Size yeni bir buyruk veriyorum? Birbirinizi sevin. sizi sevdiğim gibi siz de birbiriniz sevin. Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır?-Yuh.13:34-35.

Günümüz anlayışında bir çokları için sevgi bir olmazsa olmazdır. Ama sevgiyi tarife ya da yaşamaya gelindiğinde ise, bunu gerçek anlamında deneyimleyen oldukça azdır. Sevgi aslında “karşılıksızlık ilkesinde verme” bir başka tabirle “yaratmadır”. Çünkü Yaratan’ın evreninde her şey özden sunudur. Öz yani esas kaynak sürekli olarak kendini çoğaltan ve kendi döngüsü içinde varlığını dönüştürüp değiştiren, capcanlı bir yaratılışı ortaya koymaktadır. Bütün bu verilerin ışığında baktığımızda o zaman salt sevgi sadece birilerine ya da bir şeylere duyulan sempati değil, bir anlamda Yaratan isteminde ve her tür kaosu islah eden bir yaratmadır.

İlginç ama mana anlamında ve Mesih’te doruk ifadesini bulan sevgi, sürekli sevgi sözcükleri kullanıp çoğu zamanda ego bağlantılı çıkarıcı bir sevmeye endekslenmek değil, tam tersine “rahibe Teresa’nın” ifade ettiği gibi “acıdana kadar verebilme” sanatıdır. Burada “sevin” buyruğu, “karşılıksızlık”, “beklentisizlik” ve “başkalarının yararı”, “herkes için düzen, islah”, “herkes için barış esenlik” oluşturmak gibi çok büyük mana sözcüklerini kendi bünyesinde bulunduran bir buyruktur. Ve adeta iyi, güzel, doğru için davranışa tek anahtardır. Bütün bunları bir araya

getirerek bu talebelik buyruğunu bir anahtar gibi kullanabilmek adeta kaya üstünde her tür zorluğa karşın açan bir çiçek misal “Yaratan’da yaratılmış bir yaratancık” olabilmeyi başarabilme anlamındadır.

Hele hele bu sevgi Efendimiz Mesih İsa’nın söyleminde olduğu gibi “benim sizi sevdiğim gibi” şeklinde bir ek ifadeye de sahipse, o zaman bu buyruk elbette işlerliğinde dünyayı dönüştürüp değiştirebilecek bir güce sahip bir buyruk olarak karşımıza çıkmaktadır.

a.Bütün ihtiyacımız sevgidir.

Müjdeci Yuhanna’da Efendimiz Mesih’in bu buyruğu üzerine oldukça etkin öğreti aktarımlarında bulunmuş ve özellikle son günlerini yaşadığı Efesteki topluluğu talebelerine teslim ederken “küçük çocuklar, birbirinizi sevin” demenin ötesinde bir başka söz söylememiştir.

“Başkalarının size yapmasını istemediğiniz hiç bir şeyi sizde başkalarına yapmayın” tarzındaki buyruk zaten Tora’nın en değerli buyruklarından biridir. Tora’nın Efendimiz Mesih İsa’da tamamlanışında ise bu buyruk, artık çok daha ötelere taşınmış olarak bize sunulmaktadır. Bu ötelere taşınmada “benim sizleri sevdiğim gibi” ifadesi vardır. Yani Efendimiz Mesih sevgisini, kendi canını ortaya koyarak ve bu ölümle ölümsüzlüğe yol açmak gibi çok büyük bir devrimi insanlara sunarak göstermiştir. “Kişinin kendini dostu uğruna feda etmesinden daha büyük bir sevgi yoktur” derkende burada ölümün yaşam getirmesi gibi, mana

açısından oldukça zengin bir arka planı görmemek mümkün değildir.

O zaman bütün bunların ışığında, gerçekten insanın tek ihtiyacı yaratılış gayesine dönmesi anlamında “sevgidir”. Çünkü sevgi bir anlamda yaratmaktır. Suretsiz suret olan insan bu esas olması gereken ve yaratılış gayesinde işaret edilen konumuna ve durumuna ancak Efendimiz Mesih’i yüreğine alması ve Ruh’un rehberliğini edinmesi ile dönebilecektir.

Jerome Galatyalılar yorumunda şöyle bir not düşmektedir; yaşamının son günlerini Efeste geçiren Yuhanna’ya talebeleri “neden hep “birbirinizi sevin” cümlesini kullanıyorsun?” diye sorup durmuşlardır. Bu soruya Yuhanna’nın cevabı ise hep şu şekilde olmuştur; “Bu Yaratan’ın koyduğu bir prensiptir. Bunun hakkınca uygulanması herşeye yeter” şeklinde olmuştur. Gerçekten de görüldüğü gibi aslında esas vurgu hep “bütün ihtiyacımız sevgidir” cümlesindedir.

b.Yeni buyruğu gönenmek

Mesih İsa’nın “size yeni bir buyruk bırakıyorum” demesi oldukça ilginçtir. Aslında Tora’da yukarıda da dile getirdiğimiz gibi, bu buyruklar, mesela “komşunu kendin gibi sev” buyruğu oldukça dikkat çeken ve bilinen bir buyruktur. Peki, bu yeniden öne sürülen buyrukte yeni olan nedir? Bu buyrukte yeni olan, yine yukarıda değindiğimiz gibi, “benim sizi sevdiğim gibi” cümlesidir. Çünkü Mesih İsa, talebeleri yani bizleri içsellüğümüzde kurtarıp esas yaratılış

gayemize dönüştürüp değiştirebilmek için, kendisini bizim uğrumuza feda etmiştir. Bir başka deyişle burada söylenilmek istenilen “gerçek sevginin, gerçekten kişinin kendini karşılıksızlık ilkesinde vermesinde, dostu uğruna feda etmesinde” olduğu gerçeğidir. Bu da yaşamla kendini ortaya koyan bir gerçekliktir. Bu hali ile sevgi yaşamla yoğrulduğunda ve adanmışlıkla kendini ortaya koyduğunda sevgidir ve işte yeni olma bu noktadadır.

Yeni antlaşma yorumu yapan Mesih talebelerinden Rabbi Lichtenstein şöyle demektedir; Talmud'ta Rabbi Akiva (b.Baba Metzia 62a) “yaşamınız dostunuzun yaşamının üstündedir” desede Efendimiz Mesih'in görüşü ve yaşamına göre bu aslında tam tersidir.

Sevmenin en doruk ifadesi, Tora'nın tamamlayıcısı, Kelamın beden almış hali, Mesih İsa'nın çarmıh üstündeki ölümü ile ortaya konulmuştur. Bu hem madde de, hem manada muhteşem bir sunu ve muhteşem bir örneklemedir. Elbette bu tarz bir sevgi anlayışı, bir çok kavramı sürekli bedende değerlendiren insanlık için, çoğu zaman anlamsız olarak görülmektedir. Oysa Yaratan'da esas içsellikte sunulan, gözün maddeleri tersine yansıtarak görebilir olabilmesi misali, insanın algıladığının tersinedir. Yani insanlarca aptallık olarak görülebilen bir çok içsel kavram, aslında gerçekte uygulandığında belki insanlık için paha biçilmez bir değerdir.

O zaman Mesih talebesi için ya da yol dostu, mana talebesi için buyruk; “Benim sizleri sevdiğim gibi sizde birbirinizi sevin” buyruğudur. Ve bu buyruk yukarıdaki bütün anlamlandırmalarla algılanıp talebe yaşamına indirgenmesi gereken bir buyruktur.

Kadim yazılarda yeni buyruk öncesi buyruk Lev.19:18’de olduğu gibi “komşunuzu ya da yaratılmışı kendiniz gibi seveceksiniz” şeklindedir. Burada öne çıkan “kendiniz gibi sevmedir”. Oysa Kadim yazıların Kelamda yani Mesih’te tamamlandığı noktada artık buyruk Yuh.13:14’te olduğu gibi “Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin” şeklindedir. Burada öne çıkan “Mesih gibi sevmedir”. Her iki buyrukta bir tezat yoktur aslında “benden başlayan hareketlilik hali, Mesih’in kurtarışında benden çıkan ve esas yerine Suretsiz suret olmaya yükselen bir hareketlilik haline dönüşüp değişmektedir”. Mesih talebesinin mesajı da, Mesih talebesinin buyruğu da aslında hep bu “OLMA”, Yaratan’la Mesih’te ve Ruh’ta bir “OLMA” seviyesine çağrı ve lütufla kavuşmadan başka bir şey değildir. Bu talebelikte gerek mesaj, gerekse buyruk hem talebenin kendisine hem de bütün insanlığıdır.

2.Kelami Sevgi-Hareket

Mana talebeliğinde, yeni doğuşla edinilen bu yepyeni hayatta, aslında geçmişin noktalanmasında gün kucaklanmış ve gün doluluğunda yaşanarak, yarına yarını kucaklayacak bir saflık bırakılmıştır. Diğer bir deyişle talebeye buyruk olan “sev” fiili salt bir hissediş değil, bir “yapacağım ve dinleyeceğim” gerçeğinde

harekete geçiş, yaşama indirgeyiş ve bu pratiklerde Ruh'un rehberliğinde getirileri daha da ileri mana seviyelerine taşıyıştır.

Bu hareketlilik hali, Tora'nın yani kadim yazıların ve sözlü yaşam yönlendirişlerinin hepsinde görölen bir haldir. İbrahim “adımını atmadıkça” Mesih'e doğru, bir anlamda maddeden manaya doğru bir yürüyüş söz konusu olmamıştır. Aynı şekilde Musa adımını suya atmadan “su” asla yarılmamış ve çöl deneyimi başlamamıştır. Bu örnekler saymakla bitmeyen örneklerdir. Lev.19:18'deki buyrukta her zaman, “komşunuzun size nasıl davranmasını istiyorsanız siz de komşularınıza öyle davranın” şeklinde algılanıp yaşanılmaya çalışılmıştır.

Yuhanna'nın kendi yaşlılığında daha doğrusu olgunluk döneminde talebelerine hep; “küçük çocuklar, birbirinizi sevin” sözünü tekrarlayıp durması da bu nedenden ötürüdür. Yani bir anlamda denilmek istenilen “az laf, ama çok eylemdir”.

Talebelik buyruğunun esasında “hareketli bir sevme hali vardır” ve bu sevme halinde izlenen yol, “Yaratan'ı bütün yürekle ve yaratılmışı kendin gibi sevmek ve bunu Mesih'in kurtarışında Mesih gibi sevmeye taşımak, kısacası hep mana yolunda yol almak ve Yol ile bütünleşip Yol olmak” şeklinde dir.

3. Sevginin kaynağı-Mesih'e itaat

“Eğer beni seviyorsanız buyruklarımı tutarsınız..Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur. Beni seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim.”- (Yuh.14:15,21)

Hiç kuşkusuz talebenin yolu bütün rehberlerin rehberi olan Mesih'le bütünleşerek Ruh'un rehberliğinde Yaratan'la bütünleşmeye doğrudur. Yol, adı üstünde olduğu gibi Yol'dur. Yani bir hedefe doğru gider ama bu gitme ile aslında yol bitecek değildir. Yol bitmez. Aynı zamanda bir yere varma kaygısı içinde Yol ile bütünleşmek de mümkün değildir. Bir yere varma kaygısı, bize ancak “kendi sınırlı algımız ve benliğimizle çarpışıp durduğumuz” “acılar yolunu” getirip önümüze koyar.

Oysa “Yol, Gerçek ve Yaşam” üçlüsünde Mesih'te açılan yol sadece yürünmekle, Yol'la bütünleşerek Yol olunabilecek bir spiral döngüdür. Bu döngü alttan üste doğru bir döngüdür. Bu döngü, “Dönüşüm-değişim” döngüsünde kişiyi o muhteşem “Hiç-Varlık” da diyebileceğimiz Yaratanla buluşturup, sonsuzluk kavramını içimizde açacak olan bir döngüdür. Bu döngüde mesaj dönüşüm ve değişimdir. Buyruk ise, kaynağı Mesih olan sevgidir.

Bu nedenle Efendimiz Mesih;“Eğer buyruklarımı yerine getirirseniz sevgimde kalırsınız, tıpkı benim de Babam'ın buyruklarını yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi”-Yuh.15:10 demektedir.

Görüldüğü gibi “mana talebeliği” ya da “Mesih talebeliği” yaşamın yepyeni bir doğuş kararlığında dönüşüp değiştiği ve her günün yeniden doğuş sevinciyle Yaratan’a doğarmışçasına yaşama doğarak yaşandığı diriliş yaşamından başka bir şey değildir. Bu anlamı ile talebelik, esas anlamı ile Mesih’in kurtarışında ve Ruh’un gücü ve rehberliğinde maddenin üzerine yükselmiş ve mananın sınırsızlığında bütün yaratılışı kucaklayan bir “Yaratanda yaratılmış yaratancık” olma yaşamıdır. Karşılıksız alınan bütün lütufların coşkusunda, karşılıksız verebilmeyi ve Yaratan ışıklarını yani istemini yansıtabilme ve her tür içsel ve dışsal kaosları ıslah edebilmektir. Kısacası “mana talebeliği” “talebenin hocası gibi olması gerçeğinde” Mesih gibi olabilmesidir.

